

žele. — Dalej se bodo knjige vsakega četvertletja razpošiljale.

Veliko delo „Gofine“, ki se ravno tiskati jame, se ima v 2000 iztisih na svitlo dati.

Duhovni ogovori (pridige) od g. Kafola in Stibiela se imajo vis. Labudskemu škofijstvu v pregled poslati.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Krajnja. Posvečenje Prešernoviga spominka. Tretje leto že je nastopilo, odkar se je truplo preslavniga pesnika položilo v tihotno prebivališče pod merzlo odejo zemlje. V večno pokojnost je odšel 8. februarja 1849 dr. France Prešerin, kije tako marljivo, tako milo prepéval po Slovenije okrajini, ki je tako mično doneče strune prebiral, da krepko v ganjenih sercih rojakov odmevajo, — da še v daljnim času bojo s čudovitim glasam donéle krog in krog. — Oterpnela je roka mojstrova, zadeta od nemile smertne sile, in struna, ki je v sebi krila nebeški glas, je utihnila, utihnila na večno! — Ali začujeno petje prezgodaj umerliga pesnika se ni razgubilo, razlegaje se dalječ krog in krog po domačim planu; — krepkeji in krepkeji prihaja zaglasje bobnečih strun, in telesne odmerlosti ni nasledvalo smutno pozabljenje, nikakor! — le čversteji življenje razvija krasna stvaritev pesnikova in slutoimé Prešernovo ne propade v žalno tmino, — z zlatimi, vedno svetlimi čerkami stoji zapisan Prešerin, velečasten ponos drage matke Slave, ktere verni sinovi so, odmerlimu s pravo hvaležnostjo udani, postavili na grob krasen spominek, kateri je bil v saboto 3. julia slovesno posvečen. Čeravno priprostiga brez posebnih kinčarij ga je vender umetavna roka kiparja Toman-a prav zalo in nekako resnobno oblikala, da se sleherniga prihodnika oko ob njegovim pogledu raduje, — zares pravi kinč krajnskiga pokopališča! Izdelan je iz prelepiga marmeljna, pisano-rudečkastiga, ki ga je hranila v svojim krilu domača zemlja. Oblika spominka je bizantinska, visoka, s križcam na verhu; štiri enake, ne preširoke plati ga obdajajo; na sprednji, ktero zgoraj kinči zlata lira, stoji vsekano:

Dr. France Prešerin,

rojen v Verbi 3. decemb. 1800

umert v Krajnji 8. febr. 1849.

— — — — —

Ena se Tebi je želja spolnila,

V zemlji domači de truplo leži.

Na nasprotni strani pa, okinčani z zlatim venecam, se bere:

»V pesmih neumerlimu«

postavili častitelji njegovi 1852.

Ob podnožji je bilo umetno vloženo votlasto kamnje, kakoršno se ob Savi dobí, in kjer se je kamen s kamnam stikal, je zelena trava, kakor iz žive zemlje, prijetno klila. Okoli tega kamnja pa, ki je samo za nazočnost bilo postavljeno, dokler ga ne bo po tej podobi izsekano nadomestilo, je narejena ograja z železnim omrežjem. Pa kaj ugledaš še na spominku! — Krasen venec, ki ga je nježna roka domoljubkinje v vekši počeščenje druziga ji odmerliga okinčala, da bi znamenitost današnjiga dneva oznanoval, se je ljubko vil na verhu okoli spominka; sestavljen iz poljskih, slovenskih cvetic z domačo lipo opleten, je izhajal z verha spominka, kjer je križec objemal, ter se vedel v dveh velicah zavijačah na pristranskih platéh, dokler se ni zopet, navzgor speljan, ondi s poprejšnjim koncam bratovsko sklepal.

Pred posvečenjem spominka je bila ob desetih do-

poldne velika černa maša, ktero so g. dekan Kos z vsimi svojimi gosp. kaplani v pokopališčni kapelici péli; po dokončanih biljah na grobu so zapeli „Benedictus“, in ko so nehali, so povzeli glas Ljubljanski učenci, in zapeli so narprej dve cerkveni nadgrobnici, nato pa tretjo pesem, ktero je mojster glasbe, g. Gr. Rihar za to slovesnost izvrstno postavil; zložena v ta namen setakole glasi:

Ko zvezde luč, poprej nikdar poznano,
Prisvetil je tvoj duh nam iz noči!
»Al roži so le kratke ure danek«,
Za tabo zgodaj nam oko rosi —
Na grob, kjer tvoja struna mila
Je umolknila.

Al tvoj pepél naj tihi mir pokriva!
De ravno hitro vzet, veliko si končal.
Objema te mladika večno živa.
Dokler svoj jezik bo Slovan poznal,
Bo serce tvoja struna mila
Mu budila. (Konec sledi.)

Iz Ljubljane. Svitli nadvojvoda Janez so že pisali iz Gradca predsedniku kmetijske družbe g. Terpincu zastran nekterih v Ljubljanskim zboru posvetovanih reči, in so pristavili, da so prav srečno v Gradec prišli. Živijo! — V današnjim „oglasniku“ je natisnjen izpis sejniga zapisnika Ljublj. kupčijske in obertniške zbornice od 16. dneva pr. m. — Učenik slikarstva gosp. Steinfeld iz Dunaja je bil na poti v Terst pred nekimi dnevi spet 4 dni v Kamniku, obrisati naše veličanske snežnike; ali škoda, da jih je le en dan čiste brez oblakov vidil.

Novičar iz mnogih krajev.

Pri novim društvu, ki se je ravno osnovalo na Dunaji za bolji rejo lanú in konoplje v našem cesarstvu, se je vdeležil svitli cesar z 40 delnicami ali akcijami po 500 fl., kar znese skupej 20.000 fl. — Radovedno se pričakuje nova postava za ženitbe ali zakonski stan, ktera se je te dni cesarju v poterjenje predložila; kakor se sliši, bo v vsih zakonskih zadevah cerkovna oblast veliko veči, kakor je dosihmal bila. — Tudi ministra vojništva in denarstva sta se podala 1. dan t. m. v Pešt k cesarju. — V Benetkah so te dni zaperli več nepokojnih ljudi. — Nek Amerikanec je važno reč znajdel; namest da bi se hlaponam na železnici kurilo, jih bo mašina gonila z zrakam ali sapo napolnjena. Poskušnje so se dosihmal tako dobro obnesle, da neki ni dvomiti nad tem; unidan je na neki železnici s tako zračno sesalico (Luftpumpe) 8 ljudi v 6 minutah 4 angleške milje delječtiral. — Tudi na Parskim imajo živinsko sol, ki obstoji iz 48^{1/2} delov čiste kuhinske soli, iz 48^{1/2} kamnite soli iz Berchtesgadna, iz 2 delov rudečiga železniga okisanca in 1 dela pepéla; cena ji je le tretjina navadne kuhinske soli. — Po ukazu cara Miklavža bo prihodnje leto v Moskavi na Rusovskim velika obertnijska razstava. — 1. dan t. m. je razpustila kraljica Angleška državni zbor; volitve za novi zbor se bojo kmalo razpisale; te nove volitve bojo veliko pomenljive za vlado Angleško in vès svet. — Arabci v Algerii v severni Afriki so se spuntali zoper Francoze; vunder je punt v Boni že zatért; pri glavarijih punta so dobili tako imenovaniga ognjeniga škrateljna (Höllenaschine), to je, strašno morivno pušo, ktera ob enim streljaju sila veliko pokončá. — Kako si Kitajci lepo vreme delajo, naznani misionar Lecomte v potopisu po Kitajskim takole: Če Kitajcam nagaja deževno vreme, da jim žuga rajzeve poljá pokončati, začnejo v nebo s topovi (kanoni) streljati; strel pretrese podnebje in prežene oblake, da se zvedri.